

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120421641
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6120421641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, C., zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 825,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2Csp/1/2021-114 zo dňa 16.11.2021 vo výrokoch II., III., takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 25,52 eur spolu s príslušenstvom zastavil, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 94 %, výrokom IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 21.5.2017 poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.300 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 23,98 eur (vrátane poistného). Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 16,68 %, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 14,90 %, konečnú splatnosť úveru dňa 25.4.2024, splatnosť prvej splátky dňa 25.6.2015 a splatnosť ďalších splátok vždy 25. dňa v mesiaci. Žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, z ktorého dôvodu právny predchodca žalobcu listom zo dňa 8.2.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Predchodca žalobcu listom zo dňa 6.3.2020 oznámil žalovanej, že spoločnosť postúpila ku dňu 2.3.2020 pohľadávku žalovanej spolu so všetkými úrokmi a ostatným

príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na subjekt Intrum Slovakia s.r.o.. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 825,19 eur. Žalovaná po podaní žaloby časť svojho dlhu vo výške 25,52 eur uhradila.

Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že v konaní bolo preukázané, že na základe zmluvy plnil právny predchodca žalobcu a poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, žalovaná však riadne neplnila v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácala, z ktorého dôvodu právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že nárok žalobcu vyplývajúci zo žaloby je premlčaný. Súd prvej inštancie pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzal z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v danom prípade začala premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti splátky (od 26.10.2017), pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh, pričom žaloba bola na súd podaná až dňa 4.11.2020, t. j. po uplynutí premlčacej doby.

Súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94 %, keďže neúspech žalovanej predstavoval 3 % a úspech žalovanej predstavoval 97 %.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku. Žalobca v odvolaní uviedol, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka je nutné poznamenať, že ak sa žalovaná dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 25.10.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bola žalovaná vyzvaná v predžalobnej upomienke, právny predchodca žalobcu ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 25.1.2018, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 26.1.2018, žaloba bola podaná na súd v trojročnej premlčacej dobe dňa 4.11.2020, uplatnený nárok premlčaný teda nie je. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 799,67 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 869,04 eur od 1.3.2018 do 21.4.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 826,14 eur od 22.4.2020 do 5.5.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 825,19 eur od 6.5.2020 do 25.11.2020, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 818,18 eur od 26.11.2020 do 21.6.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 816,47 eur od 22.6.2021 do 21.7.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 812,27 eur od 22.7.2021 do 23.8.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 808,07 eur od 24.8.2021 do 22.9.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 803,87 eur od 23.9.2021 do 21.10.2021, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 799,67 eur od 22.10.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako deväťdesiat kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka však neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje

výzvu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Tretiu upomienkou ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitosť v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie, s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Za výzvu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno podľa žalovanej považovať tretiu upomienku zo dňa 5.1.2018, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. ako vecne správne a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Už právoplatným výrokom I. preskúmaného rozsudku (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 25,52 eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na to, že žalovaná proti preskúmanému rozsudku odvolanie nepodala, rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku o čiastočnom zastavení konania nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal zamietajúci výrok a výrok o náhrade trov konania rozsudku súdu prvej inštancie.

Predmetom konania je po čiastočnom zastavení nárok žalobcu na zaplatenie sumy 799,67 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne žalobu pre premlčanie práva vo zvyšku zamietol.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením preskúmaného rozsudku v napadnutých výrokoch, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v napadnutých výrokoch. Odvolací súd s prihliadnutím na uplatnenú odvolaciu argumentáciu nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo od právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozsudku dopĺňa iba nasledovné:

Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bolo, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, žalobca spája počiatok plynutia premlčacej doby s uplynutím troch mesiacov od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil veriteľ k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Zastáva tak názor, že všeobecná premlčacia doba troch rokov začala plynúť dňom nasledujúcim po uplynutí troch mesiacov od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru (v prejednávanej veci odo dňa 26.1.2018).

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

V konaní nebolo sporné, že uplatnený nárok vychádzal z práva žalobcu na úhradu záväzku žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku, že došlo zo strany veriteľa k predčasnemu zosplateniu úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca uplatnil svoje právo na zaplatenie celého dlhu pre nezaplatenie splátky spotrebiteľského úveru splatnej dňa 25.10.2017 a veriteľ predčasne zosplatnil spotrebiteľský úver ku dňu 8.2.2018, z ktorých skutočností vychádzal aj súd prvej inštancie (odsek 19. rozsudku súd prvej inštancie). Správne bola súdom prvej inštancie identifikovaná splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru.

Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka rešpektuje zásadu zmluvnej voľnosti občianskoprávných vzťahov, ktorá umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli aj na splnení dlhu plnením v splátkach. Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok a to tak, že jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivej splátky). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka treba

vykladať i vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ustanovení § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splnenie celého dlhu.

Z ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto zákonného ustanovenia je tak zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej doby na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Predčasné zosplatenie celého dlhu nie je povinnosťou, ale právom veriteľa, pričom veriteľ toto právo môže využiť (pri dodržaní trojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) pri ktorejkoľvek neuhradenej splátke, teda môže zosplatiť dlh pre neuhradenie ktorejkoľvek zo splátok, ktorých splatnosť nastala aspoň tri mesiace pred vyhlásením predčasnej splatnosti dlhu. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania zo splatením splátky, ale (keďže zákon nemá osobitné ustanovenia pre premlčanie takto zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy) premlčacia doba sa v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky. Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak vo všeobecnosti dĺžka premlčacej doby nie je v právnom poriadku jednotná; je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na upravenie práva, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Nevyhnutnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vyčkať tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred uplatnením nároku na zosplatenie celej pohľadávky podľa § ustanovenia 565 Občianskeho zákonníka, znevýhodňuje veriteľa, avšak stalo sa tak z vôle zákonodarcu za účelom ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu je premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. Takéto právne posúdenie síce znamená skrátenie všeobecnej trojročnej premlčacej doby o tri mesiace, k tomuto skráteniu však nedochádza v dôsledku súdnej modifikácie zákonného ustanovenia, ale v dôsledku jasného znenia textu samotného ustanovenia, čo nepredstavuje narušenie princípu právnej istoty veriteľa, keďže ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka jednoducho nepripúšťa iný výklad a toto ustanovenie bolo veriteľovi už od začiatku známe. Rovnakým spôsobom bola riešená táto problematika aj napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 z 26.3.2018, sp. zn. 24Co/214/2019 z 20.5.2020, sp. zn. 25CoCsp/27/2021 z 13.10.2021, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/48/2021 z 27.10.2021, sp. zn. 27CoCsp/27/2021 z 29.6.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 z 18.10.2018, sp. zn. 41Co/42/2019 z 26.6.2019, sp. zn. 13CoCsp/11/2021 z 31.8.2021, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/65/2019 z 19.6.2019, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/234/2019 z 15.12.2020, na ktoré rozhodnutia odvolací súd rovnako poukazuje a stotožňuje sa s ich závermi ohľadom začatia plynutia premlčacej doby. Odvolacia argumentácia žalobcu v tomto smere je neopodstatnená a zjavne len účelová, v snahe vyhnúť sa negatívnym následkom aplikácie ustanovení § 101, § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka o premlčaní nároku.

Premľacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka. Premľacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva). Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh (§ 103 veta druhá Občianskeho zákonníka), ktorou bola splátka zo dňa 25.10.2017. K vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu ku dňu 8.2.2018, udialo sa tak zjavne kvôli nesplnenej splátke splatnej dňa 25.10.2017. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie úveru tak začala plynúť dňa 26.10.2017, ktorým dňom mal veriteľ prvú objektívnu

možnosť výkonu svojho práva (§ 101 Občianskeho zákonníka) a ktorej posledný deň pripadol na štvrtok 26.10.2020 (§ 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalobu doručil žalobca súdu prvej inštancie až dňa 4.11.2020, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby, a preto správne súd prvej inštancie žalobcovi premlčané právo nepriznal.

Odvolačný súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu prvej inštancie na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie.

Odvolačím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolačný súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

Žalobca použil aj odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. Žalobca okrem paušálneho odkazu na uvedené ustanovenie bližšie nezdôvodnil tento použitý odvolací dôvod a odvolací súd nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli toto ustanovenie.

Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku vo veci samej podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil (vrátane rovnako správneho o výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).